SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:356

av Johnny Svedin (SD)

Uppföljning av antidepressiv behandling för barn och unga

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säkerställa en nationell uppföljning av hur antidepressiv behandling för barn och unga omprövas och följs upp samt hur tillgången till lämplig psykologisk behandling fungerar, med komplettering av befintligt myndighetsarbete där målgrupper eller uppföljningsfrågor inte omfattas och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Barn och unga ska få behandling utifrån sina individuella behov och bästa tillgängliga kunskap. Antidepressiva läkemedel kan vara en viktig del av vården. Samtidigt måste behandlingens effekt, biverkningar och fortsatta behov följas upp. Tillgången till psykologiska insatser behöver bedömas utifrån tillståndet och ska inte ersättas av läkemedel enbart därför att rätt insats saknas.

Det finns redan regler om lämplighetsbedömning, dokumentation och planerad uppföljning av läkemedelsordinationer. Nationellt behandlingsstöd beskriver stegvis vård anpassad till tillstånd och svårighetsgrad. Nya identiska dokumentationsregler är därför inte den centrala åtgärden. Frågan är hur regler och stöd tillämpas och om barn faktiskt får de insatser som bedöms lämpliga.

Regeringen har gett Socialstyrelsen i uppdrag att utreda systematiska läkemedelsgenomgångar för placerade och frihetsberövade barn och unga. Socialstyrelsens nationella utvecklingsteam för BUP arbetar också med vårdens utveckling. Detta arbete ska användas. Det förstnämnda uppdragets målgrupp är dock avgränsad och omfattar inte automatiskt alla barn som behandlas med antidepressiva läkemedel.

Jag anser att regeringen bör säkerställa en samlad uppföljning och komplettera befintligt arbete där det saknas täckning. Den bör belysa dokumenterad behandlingsindikation, plan och faktisk uppföljning, omprövning av nyttan och riskerna samt tillgång till lämpliga psykologiska insatser. Ansvar vid övergångar mellan BUP, primärvård och vuxenpsykiatri behöver ingå när det berör behandlingskontinuiteten.

Uppföljningen får inte utgå från att varje lång behandling är felaktig eller att lägre förskrivning alltid är bättre. Fortsatt behandling och eventuell avslutning ska bygga på professionell bedömning och patientens delaktighet. Ingen politiskt fastställd kvot för utsättning föreslås.

Befintliga uppgifter och uppföljningssystem ska användas i första hand. Eventuell journalgranskning eller ny informationsinsamling måste vara nödvändig och proportionerlig, ha rättsligt stöd och skydda barns integritet. Vårdens och myndigheternas administrativa arbete och kostnader ska bedömas.

Resultaten bör redovisa vad som går att bedöma, vilka kunskapsluckor som kvarstår och vilka förbättringar som behövs. Målet är säker och verksam vård med tillgång till rätt behandling, inte färre läkemedel till varje pris.

Johnny Svedin (SD)